

Megjelenik évente
tízszer.

„Mily szépek a hegyeken az örömondónak lábai, aki
békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki ezt
mondja Sionnak: Uralkodik a te Istened.“ Ésaías 52, 7.

VIII. évfolyam
6. szám.

Hogyan ismerhetem fel Isten akaratát a nehéz életkörülmények között?

„Sehol sincsen oly nagy szükségünk saját tehetetlenségünk tudatára és az Úrral szemben megnyilatkozó gyermeki bizalomra, mint éppen az isteni vezetés kérdésében. Neki kell megmondanunk, hogy az eltévelyedés veszélyében forgunk és benne kell bízunk, hogy ezt meg nem engedi.“ (Chr. Geh. 94. old.) Nékünk, Isten gyermekeinek az Isten akaratát képezi az első és legfőbb élettörvényt. Ugyszólván ez a mi kenyerünk és vízünk; legalább így kellene annak lennie. Ha így gondolkozunk és érzünk, akkor a zoltáríróval együtt mondhatjuk mi is: „Hogy teljesítem a te akaratodat; ezt kedvelem, én Istenem.“ (Zsolt. 40. 9.) Akkor őszintén és szívből imádkozhatjuk a Miatyánk harmadik kérését: „Legyen meg a te akaratod...“ (Luk. 11, 2.) Közelebbi vizsgálatnál megkülönböztethető

három emberi osztály álláspontja az Isten akaratával szemben.

Ott vannak elsősorban a világi emberek, akik a világtól engedik magukat irányítani. Ezek nem akarják de nem is tudják Isten akaratát felismerni és cselekedni. 1. Kor. 2, 14. Az egyiptomi Fáraó ezen osztály jellegzetes képviselője. 2. Mózes 5, 2. A második osztályt azok alkotják, akik Isten és a világ között ingadoznak. Ezek — mint Jakab apostol nevezi őket — kétszívű emberek, (Jak. 4, 8.) akik két úrnak szeretnének szolgálni. Úgy vélik, hogy nem nélkülözhetik teljesen a világot, másrésztől azonban szeretnének Isten gyermekei közé is soroltni. A harmadik osztály az Isten gyermekei-

ből áll, akik Istent átérték és arra törekszenek, hogy mindjobban megnyerjék az ő tetszését. Olyan lelkek ezek, akik szívükkel és elméjükkel egyaránt azt kérlik: „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?“ Ap. csel. 9, 6.

Ha mi, mint adventhívők és Isten gyermekei, őszinte szívvel intézzük-e kérdést az Úrhoz, nem maradhat el ennek a következménye sem, hogy egyre tisztábban és jobban megértjük az Isten akaratát. Hiszen maga Isten is azt akarja, hogy *mindnyájan* megismerjük és megértsük őt. Zsid. 8, 11. Hitünk csak úgy lesz erősebb és lelki életünk gazdagabb, ha személyesen egyre jobban megtanuljuk Istenre bízni magunkat.

Általános értelemben véve Isten akaratát az, hogy rajtunk segítsen és bennünket megmentsen. 1. Tim. 2, 4; 1. Ján. 2, 17. Vezetni akar bennünket; (Zsolt. 25, 9.) az igazságnak és Krisztusnak ismeretéhez akar juttatni, hogy az örökéletet adhassa nekünk. Ján. 14, 6; 17, 3. Ez képezi a mi Istenünknek úgynevezett vezérlő akaratát, mert minden egyéb akaratnyilvánulás erre vonatkozik. Eleve meg kell győződve lennünk arról, hogy Isten akaratát mindenkor javunkat célozza. Csak abban az esetben tudjuk Róm. 8, 28. ígéit igazolni, ha szívünkben és elménkben tökéletes ezen meggyőződés.

Ha különösen súlyos életkörülmények közé jutunk, akkor hogyan ismerhetjük fel Isten akaratát?

Róma 12, 2. igazolja ezen kérdés felvetésének jogosultságát. „Megvizsgáljátok mi az

Istennek jó, kedves és tökéletes akarata. " Rendkívüli életkörülmények között tehát az értelmet, szívet illetve érzelmet és a lelkiismeretet is Isten Lelkének vezetése alá kell helyezni, hogy megvizsgálhassuk Isten nemes szándékát. A tanácsalanság szükségletében

Isten igéje

képezi első menedékünket. White testvérnő írja: „Minden tanácsalanságban és nyomoruságban alázatos szívvel keressétek az isteni vezetést, hogy kegyelemteljes válaszban legyen részetek.“ (Zeugnisse I. köt. 280. old.) „Amíg nem találta meg és nem követte Istennek kijelentett akaratát, addig nem szabad kérned és várnod közvetlen, személyes kijelentést.“ (Chr Geh. 91.)

Az Ige képezi Isten akaratának kinyilatkoztatását. 2. Pét. 1, 21. Ez egy tökéletes útmutató (Ésaiás 34, 16.) és hitéletünk számára világosságot, valamint tisztaságot hozó tényező. Zsolt. 119, 104, 105. Ezért figyelmeztet bennünket a zsidókhöz intézett levél írója is, hogy „szükséges“ arra figyelniük. Zsid. 2, 1. Isten igéje tökéletes és azért olyan sokoldalú, hogy minden életkörülmények között találhassunk benne tanácsot, feltéve ha őszintén keresünk benne. Az olvasás magában véve nem elég, hanem át kell kutatni azt. Ján. 5, 39. Ésaiás 34, 16. Példb. 2, 1—5. Az őszintéknek azonban sikert ad az Isten és megengedi, hogy akaratának ismeretére jussanak. Példb. 2, 7.

Amit Pál apostol a törvényről ír, az általában véve találó az egész Bibliára is: „Tudjuk pedig, hogy a törvény jó, ha valaki törvényszerűen él vele.“ 1. Tim. 1, 8. Mint minden egyebet, úgy az Isten igéjét is lehet hamisan értelmezni; lehet vele élni és visszaélni. Példát szolgáltat erre Jézus megkísértésének története Máté 4, 1—11-ben. Miközben Jézus jó lelkiismerettel és alapos megfontoltsággal az Isten igéjét hívja tanúul, (Máté 4, 7, 10.) az alatt Sátán megkísérli a Szentírás ígeit elcsavarni, hogy saját terveit véghezvihesse és istentelen céljait elérhesse. (Máté 4, 6.) Jézus itten, mint minden más esetben is, az Ige szolgálatába állott. Sátán azonban ma ép úgy, mint azelőtt szintén megkísérli az Ige saját érdekeinek szolgálatába állítani. Legyünk ezért józanok és éberek még Isten igéjének alkalmazásánál is. 1. Péter 5, 8.

Isten szava szent és kezelése is ennek megfelelő gondosságot igényel. A Bibliában való önkényes lapozgatás; a Biblia felnyitása és az ujjal egy versre rámutatni Isten akaratának megismerése szempontjából, ez teljesen haszontalan dolog és legteljebbet az eltévelyedés vesz-

delmének teszi ki magát általa az ember. Isten azt akarja, hogy keressük őt. Jer. 29, 13. Igéjét imával és gondolkozva kell átkutatni. Dániel és Nehemiás példája bátorítson bennünket az ő utánzásukra ezen a téren. Dán. 9, 2. Neh. 8, 8.

Különleges jelek

által ismerhetjük meg Isten akaratát. Jób 33, 14. Mit nevezhetünk jelnek? Ezt nehéz meghatározni! Ami egyikünk részére Istentől adott jelnek számít, ugyanaz a másik számára semmiféle jelentőséggel sem bír. Isten mindenképpen másképp szól. A hit és a kereszténység a legszemélyesebb dolog a világon. Közülünk senki sem mondhatja: „Az én módszerem az igazi.“ Annyi bizonyos, hogy Isten ad jeleket; meglátásuk és felismerésük azonban mindenkinek személyes ügye. Csupán elővigyázatosnak kell véle lenniük. A jeleket is meg kell vizsgálni. Ef. 5, 15. és 1. Ján. 4, 1 versekben figyelmeztetés van adva az elővigyázatos megvizsgálásra a hitéletben. A jeleknél figyelembe kell vennünk, hogy: „A szem azt látja, amiben a szív él“ és: „Amit szívesen lát az ember, azt igen könnyen meglátja.“ Isten ad olykor jeleket, melyeket nem ismernek fel ilyenek gyanánt, mert nem abba az irányba mutatnak, ahová az illető vezetni szeretné magát. Így volt ez Jézus idejében az írástudókkal és farizeusokkal is. Máté 12, 38, 39. Az ilyen természetű „jelkeresők“ számára Bálám esete szolgálhat intő példa gyanánt. 4. Mózes 12. Ha minden áron úgy akarjuk, akkor Isten saját utunkon enged bennünket — azonban saját kárunkra.

Gyakran a természetes életkörülmények képezik Isten tanácsának legbiztosabb jeleit. Ha például egyik gyermekünk olyan hivatás eltanulásához akarna hozzáfogni, melyhez az egészségi állapota gyenge, vagy pedig amelyhez a szülők az anyagi eszközöket megszerezni nem képesek. Mi akkor a tennivaló? Mi az Isten akarata? A felelet megtalálása nem nagyon nehéz. A gyermeknek Isten akarata szerint más pályát kell választania. Más példa: Egy fiatal leány házassági ajánlatot kap. A fiatal embernek azonban nincsen biztosított hivatása és nem nyújt lehetőséget arra, szívének választottját gondtalanul elartsa. Mit tegyen ilyen esetben a lány? Mi az Isten akarata? Ebből a körülményből a lány határozottan felismerheti a jelet és ezen választ: „Várl! Ne add beleegyezésedet!“ Isten akarata az, hogy az asszony férjének segítségére legyen a munkában és a létharcban, (1. Móz, 2, 19.) nem pedig, hogy vele együtt éhezzen és szükségét szenvedjen. Ebben a tekintetben nem járnak-e

el igen gyakran Isten akarata ellen? És akkor még csodálkozunk, hogy oly sok szerencsétlen házasság létezik? Nem olyan keresztények vagyunk-e, akik imádkozzák, hogy: „Legyen meg a te akaratod.”? További példa: A gyülekezetben valamelyik atyafi (testvérnő) egy hivatal betöltésére kap megbízatást. A gyülekezeti bizottság a prédikátor jelenlétében ezt a tagot alkalmasnak találta a tisztség viselésére és javaslatot tesz a gyülekezetnek az illető megválasztására. Az atyafi (testvérnő) azonban bizonytalan. Elfogadja-e a tisztséget? Mi az Istennek akarata? Az ingadozók bátorítására mondhatjuk, hogy a bizottság ajánlatában és a gyülekezet szavazatában Isten akarata jut kifejezésre a tisztség elfogadására vonatkozólag. Ezen példák elégségesek lehetnek annak megerősítésére, hogy: „A természetes életkörülmények képezik gyakran Isten legbiztosabb tanácsait.” Mennyei Atyánk gyakran megmutatja akaratát más testvéreinkkel és

tapasztalt embertársainkkal való tanácskozás

által is. Pál apostol igen önnálló jellem és céltudatos munkás volt és mégis kereste testvéreinek tanácsát, hogy tisztában legyen az ő evangéliumhirdetésének a módja felől. Gal. 2, 2. Dávid a tapasztalt vezető, hadvezér és Isten embere tanácskozott a felelőséget viselő emberekkel. Farel prédikátor azt a sürgető tanácsot adta Kalvinnak, a későbbi reformátornak, hogy maradjon Genfben, ha a reformáció ügyét győzelemhez akarja segíteni. Hosszas ellenkezés után engedte csak magát Kalvin meggyőzetni és Genfben maradt, ahol Isten kegyelme által nagy dolgot volt képes cselekedni. Nem Isten akaratát volt ez vajjon?

Egyet azonban nem szabad említés nélkül hagynunk: Soha se helyezzél egy embert az Isten helyébe. És. 45, 1. Jer. 15, 5–7. „Bizzál benne jobban, mint bárki másban. Sehol sincsen oly nagy szükség e hitre, mint éppen itten. Az Úr megígérte a vezetést. Te kérted őt erre. És mostan hinned kell, hogy ő ezt megcselekszi és mindent ami ér tégedet, az ő vezetése gyanánt kell elfogadnod.” (Chr. Geh. 99. o.)

Az ima

további segítséget képez Isten akaratának felismerésénél. Az Úr ad bölcsességet, ő ad tanácsot a helyes módon való cselekvésre. Jak. 1, 5. Ez azonban annyit jelent, hogy figyelni kell a Szentlélek hangjára és gyengéd vezetésére. Ha Isten válasza és tanácsa nem is érkezik meg azonnal, azért bizonyosan meg fog jönni.

Várjál! Gyakran a hallgatás is választ jelent. Nézz magad köré és magadba. Isten ad nekünk időt a megfontolásra. az Úr azon ígéje azonban igazság marad, hogy Isten: „könyörgést meghallgató. . . .” Zsoltár 65, 3.

Teljes odaadás

szintén biztosítja Isten választát a mi kérdéseinkre. „Elsősorban bizonyosnak kell lenned, hogy valóban szándékosan áll mindenben engedelmeskedni Istennek.” (Chr. Geh. 89. old.) Ezen kérést: „Legyen meg a te akaratod. . . .” minden feltétel nélkül kell kimondani. Akkor, és pedig *csakis* akkor számíthatunk előbb vagy utóbb egy határozott és világos feleletre. Ez az én személyes tapasztalatom.

Most pedig engedtesse meg nekem, hogy befejezésül még néhány gyakorlati élettanácsra emlékeztesselek benneteket:

1. Miután kutattad Isten ígését és imában kerested Istent, nehéz életkörülményeid között; kétséges esetekben cselekedd mindenkor a hozzád legközelebb eső egyszerű és természetes dolgot.

2. Amit a viszonyok szükséglete megkövetel tőled, az az Isten akarata.

3. A tiszta és világos ügyekben nem kell tovább kutatni Isten akaratát.

Például: Mit tegyen a szombatünneplő, ha a munkanélküliség idején kedvező munkaalkalom kínálkozik neki azzal a feltétellel, ha szombaton is dolgozni fog?

Vagy: Mit tegyen egy tizedfizető, akinek jövedelme egészen csekély és az ő saját véleménye szerint életfentartásához is elégtelen? Szabad-e felhasználnia a tizedet? Van-e értelme annak, hogy az ilyen esetekben tanácsot kérjen az ember Istentől? Az őszinte olvasó erre azt fogja felelni: Nincs! És miért nincs? Mert: „Istennek világos parancsa és tilalma érthetően és határozottan juttatja kifejezésre az ő akaratát.”

Istennek jó, tökéletes és kedves akarata legyen minden időben életünk célja, valamint hitünk tartalma, hogy mint adventhívők egyre jobban tapasztalhassuk, miszerint Isten akarata velünk és értünk állandóan jó és kegyelmes. 1. Tim. 4, 2.

Minck A.

„A világ romlásának épen az az oka, hogy nem gondoskodunk gyermekeinkről. . . . minden lépésükre; nagy gondunk legyen tehát, valamint arra is, hogy kikkel társalognak, kikkel élnek együtt, mert ha ezekkel nem törődünk, nem találunk bocsánatot Istennél.”

Chrysostomos

Reménységünk

és működésünk.

A keresztény a remény embere. Élő reménység élteti őt. Jézus Krisztusban erősen le van horgonyozva, őbenne, akit Isten, a mi Atyánk a világ üdvéért odaadott, „hogyan valaki hiszen őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen”. János 3, 16. Az a Jézus, aki felment az Atyához, ismét eljön, ennél fogva az emberek egyedüli „reménysége”. 1. Tim. 1, 1. Azért tekintetek szeretettel Isten gyermekei minden időben vágyakozva utána, mint Megváltó után és sóvárgó szívvel várták dicsőséges megjelenését. Ősatyák, próféták, apostolok és Isten gyermekei minden korszakban hordozói voltak ezen üdvreménységnek, melyről hitben beszéltek, énekeltek és írtak. Így mondhatta a megpróbált Jób nagy szenvedése és rettenetes kínjai közepette is teljes hitbizonyossággal: „Mert én tudom, hogy az én Megváltóm él; akit — Istent — én magam látok meg magamnak; az én szemeim látják meg, nem más”. Jób 19, 25—27. Pál, a fáradhatatlan pogány-apostol leveleiben sokszor említi a „nagy és megtartó Jézus Krisztusunk dicsősége megjelenését” és ezt „boldog reménységnek” nevezi. Tit. 2, 13. János, Jézus szeretett apostola, Isten igéje miatt lett száműzve Patmos szigetére és így az Isten gyülekezetétől külsőleg

elválasztva, eme reménységét ezen imában hozta kifejezésre: „Amen, bizony jövel Uram Jézus!” Jelenések 22, 20.

Jézus második eljövételének dicső reménysége éltet bennünket is. A költővel mi is együtt énekeljünk:

Jön a dicsőség királya népe millióival,
Üdvözlünk nagy ember fia zengő hálaadással
Halleluja! Üdvözlünk Isten Fia!
Halleluja! Üdvözlünk Isten Fia!

Ez a boldog reménység gyorsabban dobogtatja szívünket, erőssé, vidámmá és boldoggá tesz a szomorúság és kísértés közepette. Gyülekezetünket és gondolkozásunkat állandóan a menny felé irányítja, szent életre buzdít és a Mesterért való folytonos munkára serkent.

Végtelen nagy és messzeható ezen reménység befolyása az ember egész életére és működésére. „És akiben megvan ez a reménység ő iránta — írja a szeretet tanítványa, — az mind megtisztítja önmagát, amiképpen ő is tiszta”. 1. János 3, 3. Reményünk beteljesedését azonban itt a földön még egy nagyon fontos esemény előzi meg, t. i. az Isten művének befejezése. Krisztus, a mi Urunk nem jön el előbb, míg nem az Isten országának evangéliuma az egész földön hirdettetett. Máté 24, 14. Végére mehetetlen szeretete és nagy irgalmassága nem engedi meg, hogy a kegyelem ajtaja előbb le-

Dániel próféta könyve. (5)

Magának Babel városának azonban Ezs. 13, 19. Jer. 51, 37. szerinti vége csak jóval később következett be; t. i. 518-ban mikor Dárius Histaspis egy felkelési kísérlet után a várost 9 hónapi ostrom után árulással elfoglalván, a várost elnéptelenítette és a falakat lerontotta. Azonban nemcsak Babilon pusztulása lett megjövendölve, hanem azon eszköz is, amely által ez történik — tehát azon „második” birodalom, mely hivatva van helyét elfoglalni is —. Ezsdr. 21, 2. Jer. 51, 11. Éppen úgy mint Nabukodonozor eszköz volt Isten kezében Júda bűnei ellen — ugyancsak Cyrus arra, hogy Babelt megbüntesse, amiért vonakodik Izráel népének szabadságot és visszatelepülési engedélyt adni. Ezsdr. 44, 28; 45, 1. Cyrus 529-ben halt meg. Utána uralkodtak még: 1.) fia Kambises = Ezsdr. 4, 6. = Ahasvéros. 2.) Smardis = Ezsdr. 4, 8. = Arhasastra. 3.) Dáris Histaspis 521—486, aki 519-ben a második engedélyt adta a zsidóknak a templomépítésére, s akinek idejében vette kezdetét a Perzsia és Görögország közötti harc is, amely fia Xerxes (Eszter könyvében Ahasvérosnak ne-

vezve) alatt Perzsiára nézve oly szerencsétlen kimenetelűvé vált. (3. vers.) Utána uralkodtak még: 1.) Dárius Nothus 18 évet. 2.) Artaxerxes 45 évig. 3.) Qchus 20 évig. 4.) Arzes 2 évig s mikor ez megöletett, a vitéz és emberbarát Dárius Kodománus lépett a trónra 335. évben, azonban a birodalmat ő sem tudta a feloszlastól megmenteni, mert az isteni jövendölés magyarázata szerint támad utána „egy harmadik birodalom rézből, mely az egész földön uralkodik.” (39. vers) Kevés szó elégséges arra, hogy a történelem színpadán egy újabb világbirodalom megjelenését közölje. A későbbi fejezetekben bővebben foglalkozik vele a próféta, sőt a 8. fejezetben nevének is nevezi **Görögországot**. A macedoniaiak gazdagságban alatta állottak Perzsiának. Réz nem olyan értékes mint az ezüst, a macedónok azonban oly előszeretettel használták a réz fegyvereik elkészítésénél, hogy „réz katonáknak” is nevezték őket; s ez igen jellemző a jövendölésre is. Ezen „harmadik” birodalom nagysága úgyszólván egyetlen névhez, Nagy Sándorhoz van növe, aki atyja Filep meggyilkolása után 336-ban került a trónra. Két évvel később 35,000 fegyver-

záruljon, mígnem az utolsó lélek is figyelmeztetve vagy megmentve nem lett. De azután eljön és nem késlekedik. Szavait „elvégeztetett” egykor az egész menny hallani fogja. (Tap. és lát. 265. old.)

„Nagy hatalommal és dicsőséggel” (Máté 24, 30.) jelenik meg akkor az egész világnak megítélésére, övéinek azonban végleges megváltására és örömére. Az üdvözültek seregével Jézus a mennybe fog visszatérni és őket a számukra már előre elkészített mennyei lakásokba vezetni. Reménységünk ezzel a régen várt beteljesedését elnyeri és mi „eképpen mindenkor az Úrral leszünk”. 1. Thess. 4, 17.

Ezen mindenekfelett dicső reménység beteljesedésének előmozdítására Isten gyermekei minden időben az evangélium hirdetésében látták legszentebb kötelességüket és legmagasabb feladatukat. Ez a legmagasabb cél, melyet halandók valaha is kitűzhettek maguknak. Oly cél ez, mely jellemünknek nagy követelményeket támaszt, teljes odaadást, fáradhatatlan tevékenységet, állandó továbbképzést, szilárd bátorságot és nagy kitartást, de egyúttal a testnek és léleknek egészségét is megkívánja. Megköveteli a szívnek és léleknek munkáját és igénybeveszi az egész embert és személyiségét. Minél jobban átadjuk magunkat ennek a munkának, annál jobban tudatára ébredünk annak, hogy saját erőnkől semmit sem

végezhetünk, illetve nem teremhetünk örökkévaló gyümölcsöket. Nagyon gyorsan kell tapasztalnunk és éreznünk, hogy az emberi erőnél nagyobbra van szükség, hogy az evangélium hírnökei, Krisztus igazi munkatársai, vagy valódi könyvevangélisták lehessünk. Ezen gyöngeségünknek tudata azonban nem szabad, hogy csüggedéshez, sem pedig hanyagsághoz, közömbösséghez, vagy pedig semmittevéshez vezessen, hanem inkább tegyen alázatosakká és indítson ahhoz, „aki véghetetlen bőséggel mindeneket megcselekedhet, feljebb, hogynem mint kérjük, vagy elgondoljuk, a mibennünk munkálkodó erő szerint”. Efézus 3, 20. E szavak világosan mutatják, hogy Isten részéről használhatóságunknak és eredményünknek nincs határa. Ez szolgáljon bátorításul néked k. Testvérnő és k. Atyafi, akit talán az élet gondjai terhelnek, vagy pedig hiányos eredményed miatt el vagy csüggedve. Közülünk senki sem érte még el használhatóságának és ügyességének határát. Gondold meg, hogy a jó Isten a te életedben is nagy dolgokat teljesít és „hatalmas erejét” kinyilváníthatja benned. Efézus 1, 19. Hidd el, ha Megváltónk azt mondja: „nálam nélkül semmit sem cselekedhettek”, (János 15, 5.) ugyanakkor azt is mondja: Velem mindent megtehettek, „mert minden lehetséges a hívőnek”. Márk 9, 23.

Minél többet bírsz ebből az isteni erőből, minél több kegyelem lakik benned, annál

ressel kezdé meg Kis Ázsiában győzelmi repülését az összeomló Perzsa birodalmon keresztül. 334-ben Granikosznál, 333-ban Issusnál és 331 Gaugamelánál megverte a perzsákat, mely utóbbi ütközettel véget vetett a birodalomnak s hadjáratait egészen Judeáig kiterjesztette. Területe jóval nagyobb lett, mint a perzsa birodalomé volt, mert a jövendölés szerint „az egész világon” kellett uralkodnia. Nagy Sándor már arról gondolkozott, hogy a nyugaton hatalmaskodni kezdő Róma ellen vonuljon, mikor a korai halál véget vetett annak az embernek, aki állítólag sírt, amiért nincs több meghódítani való föld. Az eddigi három ország között, kiterjedésre Görögország volt a legnagyobb, de a legrövidebb tartamú is, mert csak Nagy Sándor uralkodó éveire korlátozódott, s halála után hadvezérei által szított benső harcokban több országra oszlott fel. A görögök már előbb is felülmultak minden más nemzetet művészet, tudomány és filozófia terén, s Nagy Sándor győzelmei révén nyelvük világnyelvé lett, amelyre nemcsak az Ótestamentum iratai lettek lefordítva, hanem az Újtestamentum közvelelenül ezen nyelven íródott. Nagy Sándor birodalma már

rég a mulandóságé, de ő mégis öntudatlanul egy nagy műnek — az örökkévaló evangélium hirdetésének egyengette az utat akkor, mikor a görögöt világnyelvvé segítette lenni. — Mindezzel még nem ért véget a világbirodalmak sora, mert lesz „egy negyedik birodalom” is „erős mint a vas, amely birodalom széttör és összezúz mindent” és ahová csak eljut mindent „pusztít”. (40, v.) A fémnek értéke mindig alább esik, ami mutatja, hogy ezen birodalmak fény, pompa és gazdagság tekintetében mindig engedtek valamit; áll azonban ezzel szemben az, hogy az utolsó — negyedik — birodalom a legerősebb fém által van jelképezve. Minden felőrlődik eme nagy birodalom léptei alatt; ez a nagy **pusztító**. Eme negyedik világbirodalom a történelem és Szentírás egyhangú tanúsága szerint csak a „vas Róma” lehet. Minden más magyarázat, amely a Biblia jelentős és határozott kijelentéseit elcsavarja és azon erőszakot véve a siriai Antiochus Epyafánost; vagy Nagy Sándor feloszlott birodalmának más részét akarja ez alatt érteni,

(Folyt. köv.)

nagyobb lesz szorgalmad, hűséged és annál tökéletesebb lesz odaadásod, annál jobban növekszik hited, szereteted és örömed Istenben. Ez a belső növekedés egész külső lényedet, de különösen munkádat és eredményedet kedvezően fogja befolyásolni. Igazi reformáció fog életedben végbemenni, Isten és emberek iránti felelősségérzeted erősebb lesz, az ellenségnek ravasz támadása ellen hatalommal küzdesz, a kisértéseket még csirájában elfojtod és szívedben örülsz majd azon győzelemnek, melyek az emberi szemek előtt el vannak rejtve, mennyei lényektől azonban megláttatnak és hűségesen feljegyeztetnek. Életed világosság és működésed áldás lesz. Ábrahámhoz hasonlóan az évek folyamán hited nem gyöngül el, hanem inkább megerősödik és így te is elnyered az „ígéreteket”. Zsidók 6, 12. Így hát járj állandóan a hitben, működj Isten végéremehetetlen erejére támaszkodva és „bizzál szüntelen a te Istenedben”. Hős. 12, 7. v.

„Gondoljátok meg kedves Testvérek, hogy Istennek minden nehézségben még angyalai vannak. Ellentállással, sőt még üldözéssel is találkozhattok, de ha elveitekhez hűségesek maradtok, akkor mint Dániel, abban az Istenben, kinek szolgáltok, egy jelenvaló segítőt és megmentőt találtok. Most van az ideje annak, hogy becsületes jellemet fejlesszünk magunkban. A biblia telve van az ígéreték drágaköveivel mindazoknak számára, akik az Istent szeretik és félik...”

„Mindazoknak, akik a missziómunkában tevékenykednek, azt mondom: „Rejtsétek el magatokat Jézusban. Minden munkátokban nem a saját ént, hanem a Krisztust engedjétek előtérbe lépni”. Ha a munka nehéz és ti elbátorlanodtok, vagy pedig megkísértettek, hogy abbahagyjátok a munkát, akkor vegyétek elő bibliátokat, hajtsátok meg térdeiteket az Isten előtt és mondjátok: Uram, itt szavadat adtad: Bizzál teljesen ígéreteiben, akkor mindegyike beteljesedik.” White E. G. Leben u Wirken 326.

Azért „ama boldog reménységet” mindvégig erősen „tartsuk meg” (Zsidók 3, 6.) és működjünk míg nappal van: mert eljön az éjszaka, mikor senki sem munkálkodhatik”. Amen. János 9, 4. v.

Voigt Miksa

A rágalmazó nyelv olyan, mint a kard — sebez!

*

Az a szív, mely gyűlöl valakit, hazugságokat mond, ha még olyan szépen imádkozik is.

46

GYÜLEKEZETI HÍREK

Tunyog. A Keleti Terület keleti sarkában, közel a román határhoz húzódik meg ez a kis magyar község. Két évvel ezelőtt egy könyv-evangélistánk járt ott és a hátrahagyott iratokból két család megismerte az igazságot. Semmit sem tudtak rólunk két éven keresztül mígnem az elmúlt nyár derekán elhatározták, hogy írnak annak a kiadónak, melynek irataiból a megismert igazságot kapták. A lap hozzánk került és Herceg testvérnő nemsokára vonatra ült és egy kis vicinálison kiutazott a bibliamunkást kérő csoporthoz. Két négy tagu családot talált ott, akik azután állandó oktatást nyertek. Egy izben követeket is küldtek a nyiregyházi gyülekezetbe, hogy most már lássák is ne csak olvassák, hogy miként él ez a nép. Egy

A tunyogi gyülekezet.

keresztségen, mint nézők voltak jelen és onnan a családfő azzal tért haza és kopogtatott be kedves feleségéhez: „Meg kell keresztelkednünk!” Január 1-én ezen községből — habár közülünk senki se ment előadást tartani vagy lelkeket keresni — az Úr lelkének hívására és indítására nyolc lélek lélek merült alá a hullámsírba.

Érdekes, hogy ezek a testvérek bevándorlók Tunyogon. Házuk szemben van a református pap házával és a templommal. A keresztesség óta valahány látogató érkezett és a testvérek tizenegyszer tíz méteres terem nagyságú szobájában a barátokozók valami hetven-nyolcvanán összegyűltek, a falu lelkésze az éjszaka sötétjében kiállt a ház kapujával szemben az uccára, hogy a vendégeket elrebesse. Az egyik fiatal testvérnő, ki egy törzsörmeisternek hat éve menyasszonya a keresztesség előtt nagy harcot vívott át mert Jézus és vőlegénye között kellett döntenie. Örömtelt arccal mondta el, hogy mily szépen vált el vőlegényétől és mily boldog

most, hogy Jézust követheti. Látszott rajta, hogy jól meggondolta ezt a lépést és nem sajnálta az „áldozatot“.

Mi sokszor nem is tudjuk hogyan segítik elő ismeretlen barátaink az utolsó üzenet terjesztését. Egy közel levő faluban könyvevangélistáink nem tudtak semmit eladni, minden házban hol traktátjainkat felkínálták, nekik mutatták meg összes traktátjainkat a falu lakói. T. i. hétköznapi bibliaóráin a pap a kijáráshoz két leánykát állított, akik traktátjainkat minden kimenőnek árulták. Így készíti elő az Úr a talajt számunkra, hogy várjuk a napot midőn a községbe is beléphetünk. Az Úr ígéje nem fog visszatérni üresen!

Áldás és öröm volt részemre a tunyogi nap. Eggyel több bizonyosságot nyertem arra nézve, hogy nem mi emberek, hanem az égi isteni Lélek, ki egykor a vizek felett lebegett tölti be az ember szívét isteni indulattal és emberfeletti vággyal. Adjon az Úr ennek a kis csoportnak fejlődést a hitéletben. Mi pedig adjunk hálát az Úrnak, hogy a tunyogiak is bekerültek a harcvonalba.

Sohlmann K.

A békéscsabai gyülekezet Tábea egyesületének tagjai.

Tábea kiállítás a békéscsabai konferencián. Április hó 24—26-ig lett megtartva Békéscsabán Kel. Egyes. déli kerületének konferenciája. Ezen alkalmat mi is felhasználtuk arra, hogy Tábea tárgyainkat a testvéreknek valamint barátainknak bemutassuk. A kiállítás, az Úrnak legyen hála érte, nagyszerűen sikerült. A békéscsabai A) gyülekezet tábeája maga vett be 27'35 pengőt. A békéscsabai B) gyülekezet is bevett 19 pengőt. Azonkívül a sarkadi gyülekezet tábeája, aki szintén elhozta tárgyait, kb. 15 pengőt vett be. A békéscsabai A) gyülekezet tábeája több megrendelést is kapott. Így a konferencia áldást hozott a tábeaegyleteknek is. Most annál nagyobb örömmel neki láthatunk a jóléti munkának, amire a befolyt összegeket fogjuk felhasználni.

Murányi Á.-né

Kerületi konferenciák Keletmagyarország területén. Folyó évi április hó 24—26-ig Békéscsabán, május hó 8—10-ig pedig Nyiregyházán tartottuk meg kerületi konferenciáinkat.

Dacára a nehéz időknek, melyek mostanában mindennél oly súlyosan esnek latba, testvéreink oly szép számmal jelentek meg. Csabán 300—350-en, Nyiregyházán 200—220-an voltak jelen. De különösen örvendéles volt látnunk nagy számú barátokozóink csoportját, akik bizonyára nem fogják elfelejteni azt a benyomást, amelyet konferenciánkon nyertek. Vendégeink voltak az Unió tisztviselőin kívül délen Dail atyafi, a Középeurópai Divízió titkára, északon Gehann atyafi a szlovákiai misszióterület előljárója. A szombat délelőtti adakozásunk Csabán 54'24, a szegények részére 48'08 pengő volt. Mivel Nyiregyházán nem volt gyűjtésre engedélyünk, ki-ki személyesen adta le adakozását a pénztárosnak, úgy hogy összesen mégis 50'03 pengő folyt be.

Szombaton este az ifjúság működött és nyújtott változatos programot. Főleg fiatal hallgatóink szívét igyekeztünk megnyerni. Ezt célozta Zarka atyafi beszéde is. Az előcsarnokban ott találtuk a kiadóhivatal nyomdatermékeit, az igazságról szóló könyveket és füzeteket, melyeket sokan örömmel vásároltak. Hasznos és érdekes volt a különböző „Tábea“ csoportok kiállítása, melyből példát láthattak azok a gyülekezetek, melyek ezen munkát ezután kívánják megkezdeni. Szívből örülünk, hogy a jóléti munka teljes megértésre és készséges segítőkre talált.

Mindkét helyen szép termet bérelhettünk jutányos árért. Ezek a termek Nyiregyházán majdnem egészen, Békéscsabán pedig az esti előadásokon szorongásig teltek meg. Testvéreink nagyon becsülték a vezető testvérek által nyújtott vigaszt, bátorítást, tanításokat. De sok örömet és erősítést nyújtott mindnyájunknak az együttlét boldog érzése; oly jó volt néhány napra kikapcsolódnia a hétköznapi gondjából és benne élni abban a légkörben és eszmekörben, mely felé irányul egész életünk és melyben egykor élni fogunk.

Reméljük, hogy ez a konferencia is elvégezte azt az áldott munkát, melynek céljából össze lett hívva és hogy senki a jelenvoltak közül nem sajnálta azt az időt és pénzt, amit a konferenciára költött.

Meg kell még említenem, hogy mindkét város hatósága előzékeny és szíves volt hozzánk, amiért sok köszönettel és hálával tartozunk az Úrnak is.

Most csak az a vágyunk, hogy a konferencián hirdetett evangélium elvégezze hatalmas munkáját a jelenvoltak által az otthonmaradottak szívében is és hogy ennek a konferenciának gyakorlati erejét, gyakorlati hasznát és áldásának erejét ki-ki érezze a hétköznapi bajai és küzdelmei közepette is.

Midőn e kijelentést nyomtatásban olvasod a konferencia már csak szép emlék lesz, de te emlékezz vissza arra az üzenetre, mely éppen néked szólt és csengjen füledbe távozó énekünk: „Fel az áram ellen testvérek!”

Sohlmann K.

Kerületi konferenciák Középmagyarország területén. Áldásos összejövetelünk volt Kiskunfélegyházán f. évi március hónap 20–22-ig. Nem nagyon sokan voltunk együtt, a látogatók száma az egyes órákon 70 és 120 között ingadozott, azonban sok minden hozzájárult ahhoz, hogy ezen összejövetelünk áldásai maradandókká lettek. A város új fürdőépületében egy igen szép teremben tarthattuk meg az órákat ott, ahol évekig kellett nélkülözni azelőtt az összejövetelre az engedélyt. Kellemes volt a szép tavaszi idő, mellyel az Úr megajándékozott bennünket, de legszebb volt a komoly figyelem és áhitat, mellyel a kedves testvérek és látogatók hallgatták Isten beszédét. Az Unió részéről a kedves Minck és Zarka atyafiak, a terület részéről Bajor atyafi és alulírott szolgáltak az Úrnak igéjével. Igen szép buzgalmat fejtettek ki a kedves Szabó testvérek és a helyi gyülekezet tagjai a vendégek elhelyezése és el látása körül.

Március hó 27–29-ig Budapesten folyt le kerületi konferenciánk. Ide eljött ez alkalommal két kedves külföldi testvérünk, Rühling atyafi Berlinből és Wentland atyafi Brünnből. Szombaton és az esti órákon megtelt a nagy kápolna kedves testvéreinkkel és vendégeinkkel, akik élénk érdeklődéssel és figyelemmel hallgatták a mély és áldásos bibliaórákat, melyekkel az atyafiak szolgáltak nekünk. Az Unió részéről a kedves Minck és Wicklein atyafiak szólottak hozzánk, utóbbi érdekes képsorozatot mutatott be a könyvevangélista munkáról.

Nagy kegyelem az Úrtól, hogy ilyen összejöveteleink még vannak és a nagy áldást és épülést mérlegelve, melyben ilyenkor részünk van, mindenki elhatározza, hogy a következő alkalmat áron is megveszi. Imádkozzatok és tervezzetek előre a következő konferenciára, hogy annak áldásaiban minél nagyobb számmal részesülhessetek!

Zeiner A.

Kerületi konferenciák Nyugatmagyarország területén. Folyó év április hó 17–19-ig áldásos kerületi konferenciánk volt ~~Kaposváron~~. Kedves testvéreink és barátaink nagy számban jelentek meg. A Divízió részéről jelen volt Guy Dail atyánkfia, a Divízió titkára. Az Unió részéről jelen voltak Minck, Stein és Zarka atyafiak, azonkívül a terület előljárója Voigt atyafi és a munkások. Péntek és vasárnap este a nyilvános előadásokon körülbelül 120-an voltak jelen.

48

Némelyek 12 órai gyaloglás után Kapolyból Kaposvárig 60 km-ert tettek meg, hogy a konferencián jelen lehessenek. A szombatskola és a prédikáció alkalmával körülbelül 80–90-en voltak jelen. A szombati prédikációt Dail atyafi tartotta és ez alkalommal 20-an állottak fel és felállításukkal jelezték, hogy a közel jövőben az Úrral szövetséget akarnak kötni. Az egész konferencia tartalma alatt éreztük az Úr Szent Lelkének erejét és áldását. A testvérek a konferencia iránt nagy érdeklődéssel viseltettek, ami mindjobban megerősít bennünket abban, amit a Zsoltáríró is mond: „Örvendezek, mikor mondják nékem: Menjünk el az Úr házába”. Zsoltár 122, 2. v.

A konferenciának eredményes és áldásos lefolyásához nagyban hozzájárult annak megszervezése és vezetése, amit az ottani kerületi vezető, Berghauer Imre prédikátor atyánkfia, lelkiismerettel és nagy körültekintéssel végzett.

A nyugati területen még egy kerületi konferencia volt Győrben, május hó 15–17-ig, hol testvéreink és barátaink szintén szép számban jelentek meg. Az Unió részéről jelen voltak, Zeiner Wicklein és Zarka atyafiak, valamint a nyugati terület előljárója Voigt atyafi és a munkások. A szombati istentiszteletet a kedves Zeiner atyafi tartotta meg, amidőn is 70–80-an voltak jelen. Testvéreink és barátaink, kik nagy érdeklődéssel hallgattak Istennek igéjét. Éreztük az Úr Szent Lelkének erejét és áldását, hogy az Úr különösen meg akar áldani bennünket e konferencia alkalmával. A testvérek közül többen gyalog tettek meg nagyobb utat, hogy jelen lehessenek a konferencián. Nem sajnálták sem idejüket sem fáradságukat, hogy áldásban részesülhessenek. Szombat este egy érdekes vetített képes előadás volt a könyvevangélista munkáról, amit a kedves Wicklein atyafi tartott.

Mindenki sajnálta azt, midőn az utolsó órának a végéhez érteztünk, hogy a bucsuzásnak percei el jöttek. Azonban megkönnyítette a bucsuzást az, hogy az Úr kegyelmével itt Budapesten jövőre a nagy Unió konferencián újból viszontláthatjuk egymást.

Zarka D.

„ADVENTHIRNÖK” H. N. Adventisták Magyarországi Uniójának közlönye.

Felelős szerkesztő: Streisinger Eléla

Felelős kiadó: Zarka Dénes

Egyesszám ára 24 fillér.

Vallásos Irtak Nemzetközi Kiadóhivatala nyomdája Budapest, I., Németszégyi út 12.